

Arvestykker og skæve loppefund står side om side i Le Klints hjem

Sognepræst Le Klint har skabt et yderst personligt hjem i sin københavnerlejlighed. Her omgiver hun sig med gamle ting fra både sin mors og andre dygtige kunsthåndværkeres hænder.

ASTRID ELLEMO

Hvis man drømmer om en fiks københavnerlejlighed, fås det næppe meget bedre end Le Klints andelslejlighed. Her ligger alt, hvad storbylivet byder på, lige udenfor døren – og den centrale beliggenhed var da også årsagen til, at hun og hendes nu afdøde franske mand valgte at flytte fra huset i Taarbæk nord for København.

I de sidste 15 år havde de og deres tre børn boet sammen på førstesalen i Le Klints mors, den berømte væver og tekstildesigner Vibeke Klint, oprindelige vævestue, men nu var moren nået til det stadie i sin demens, hvor hun måtte på plejehjem. Samtidig var børnene ved at flytte hjemmefra, og de to så det derfor som en oplagt chance for at komme videre og komme ind til byen, hvor Le Klints mand, Philippe, meget gerne ville bo.

»Han ville gerne væk fra Strandvejen og ind til et mere broget sted med caféer, gadeliv, mulighed for at spille kuglespil i Kongens Have og den slags,« fortæller Le Klint, som nåede at bo fire år med sin mand i København, inden han blev syg og pludseligt døde.

Lejligheden fandt de helt tilfældigt via nogle bekendte, og de forelskede sig med det samme, selvom de så den første gang en mørk aften, husker Le Klint.

»Vi faldt for de mange små, fine detaljer i lejligheden, blandt andet vinduesnicherne og den åbne køkkenniche med et helt nyt gaskomfur og god plads til at lave mad. Min mand var kok og restauratør, så det lagde han vægt på,« fortæller hun.

At lejligheden ligger i stuen gør også, at det føles lidt som at bo i hus.

»Man skal ikke ned ad mange trapper og etager for at komme ud, men træder lige ud ad sin gangdør, og så er man midt i det hele,« siger Le Klint, der også har adgang til en stor, lys gårdhave med et kæmpemæssigt figentræ.

Lejligheden var i så pæn stand, at hun og hendes mand ikke behøvede at gøre andet end at

”

Vi faldt for de mange små, fine detaljer i lejligheden, blandt andet vinduesnicherne og den åbne køkkenniche med et helt nyt gaskomfur og god plads til at lave mad.

Le Klint

Fortsættes ►

I stuen, der også fungerer som kontor, har Le Klint indrettet sig enkelt med skab og reoler af Mogens Koch, Le Klint-lamper og kunst på væggene. Tæppet, "VK1", designet af hendes mor, Vibeke Klint. Foto: Paul Skovbakke Hansen

HER BOR

Hvem: Le Klint, 60 år, først uddannet som grafiker, dernæst som teolog. Arbejder i dag som præst i Hørsholm Kirke.

Hvad: Andelslejlighed med fire værelser på 111 kvm.

Hvor: Det centrale København

► male gulvene, før de flyttede ind. Flytningen fra et hus til en lille lejlighed betød dog også, at de kun kunne have det allermest nødvendige med, så overgangen indebar også en grov sortering af deres mange ejendele.

Se til højre og venstre

Lejligheden er funktionelt indrettet med lille entré, spisekøkken, badeværelse, soveværelse og stue samt et ekstra rum på den anden side af trappen til gården. Det bliver brugt til opbevaring af de mange arvestykker fra Le Klints mor, som der ikke blev plads til i lejligheden, men som hun heller ikke kunne skille sig af med ved flytningen.

Også rundt omkring i lejligheden ses arvestykker fra moren, herunder de berømte kelimtæpper samt en vævestol. Og så er det også til at se, at farbroren var manden bag lampevirksomheden Le Klint – der står nemlig flere antikke Le Klint-lamper med papirskærme fra 1970'erne.

»Det giver mig en særlig glæde at omgive mig med gamle ting, hvoraf de fleste er gaver fra familie og venner. Bordlampen har jeg dog fundet på Den Blå Avis. Sælgeren havde fået den fra sin tidligere arbejdsplads, Kommune Data, hvor modellen havde stået på alle kontorerne,« fortæller Le Klint.

Hun beskriver sig selv som en visuelt orienteret person, der er meget opmærksom på sine omgivelser. Det karaktertræk har hun fra sin mor, forklarer hun.

»Når vi børn var ude, sagde min mor altid: Se til højre, se til venstre eller se det hus. Så den visuelle sans har jeg fået med fra hende.«

I Mogens Koch-reolerne i stuen står der flere udgaver af Biblen. Le Klint er egentlig uddannet grafiker, men valgte i en alder af 40 år og som mor til tre børn at skifte fagligt spor. Hun gik i gang med at læse teologi og arbejder i dag som præst.

»På daværende tidspunkt havde jeg egen tegnestue med min veninde, men havde svært ved at få tilværelsen til at hænge sammen. Jeg tog hele tiden mig selv i at kigge på uret, og jeg følte, at livet ikke foldede sig ud, som jeg havde forventet. Mit barndomshjem var ikke religiøst, men i mit

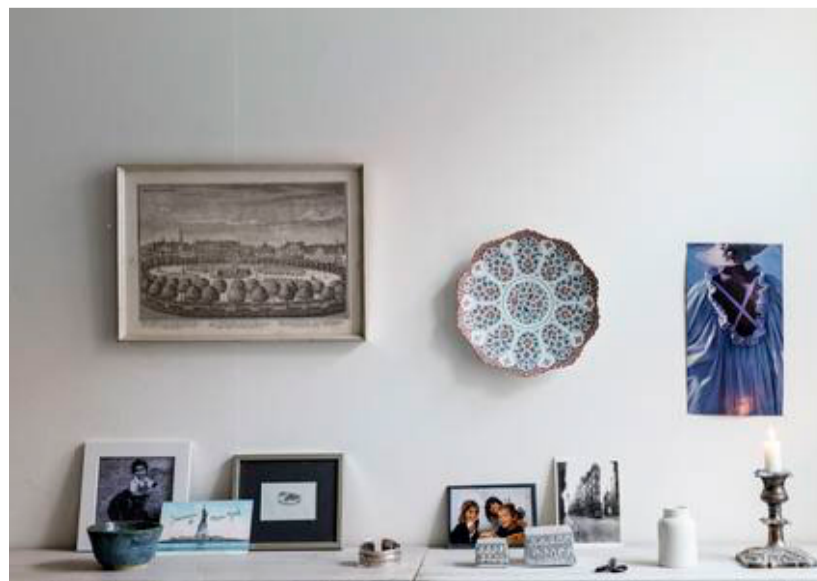
Det lille køkken har en spiseplads, hvor Le Klint har en bænk langs væggen, så man kan sidde fem-seks personer om det. Vindueskarmen har mosaikker af små stykker marmor – et levn fra den tidligere ejer, som også har sat fliserne op.

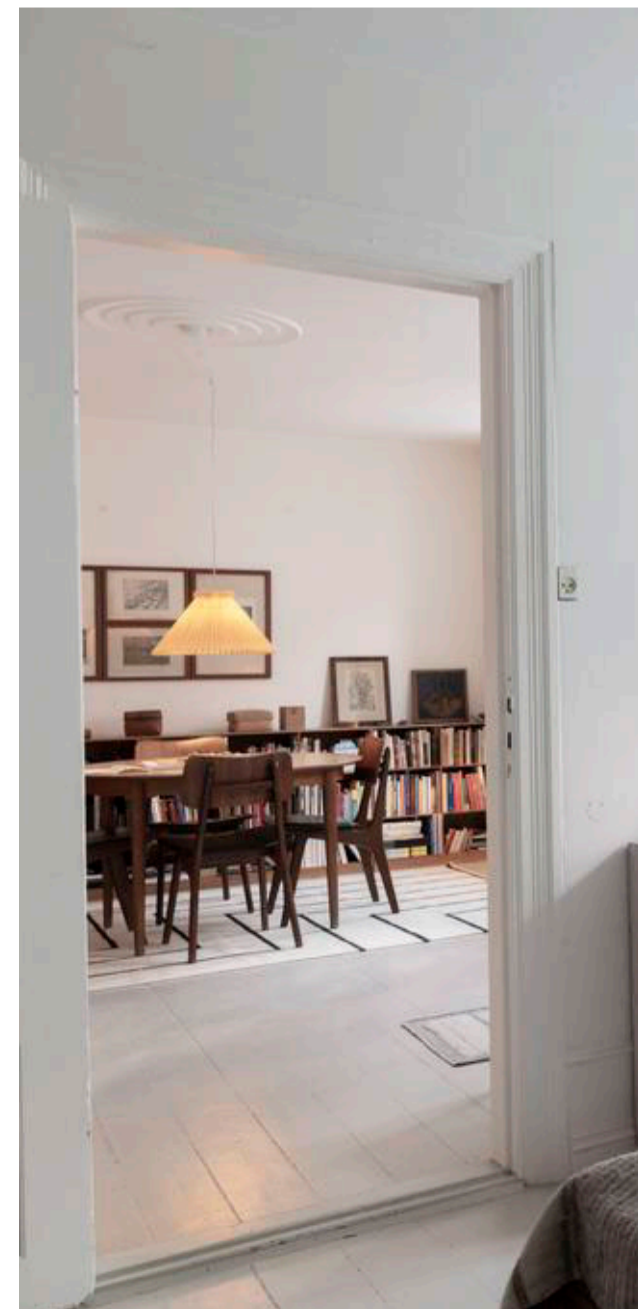
I vindueskarmen i stuen står gamle keramik- og porcelænsting i blå og hvide farver. Det hele er gaver, som Le Klint har samlet gennem livet.

Alt interiør i Le Klints lejlighed har en historie, da hun aldrig køber nyt. Farverne er rolige og afstemte, og det meste træ fremstår naturligt – bortset fra gulvet, som er blevet malet. Foto: Paul Skovbakke Hansen

Reolerne i soveværelset er hvidbejdsede, ligesom tingene er holdt i lyse farver. »Ting må gerne have patina og fortælle en historie,« siger Le Klint.

Skabet i køkkenet er fra Den Blå Avis. En hylde i vinduesrammen fungerer som opbevaring for glas, karafler og vaser. Fotos: Paul Skovbakke Hansen

Reoler på hver side af sengen i soveværelset tjener både som opbevaring og udstillingsmontere for små skatte.

I stuens ene hjørne står en stol og et chatol tegnet af Le Klints farfar, Kaare Klint. Le Klint-lampen er model 306. Løberen er en prøve på et af Vibeke Klints tæpper.

En af Vibeke Klints gamle vævestole står som et lille fralægningsbord. Tæppet er "VK5", som er det første vævede tæppedesign, Vibeke Klint lavede til sin mor i 1940'erne.

Den gamle kurv fra Thailand bruger Le Klint til syting. På væggen hænger en plakat fra en udstilling om Vibeke Klint på Kunstindustrimuseet. Keramikken i vindueskarmen er fra hendes barndomshjem.

EKSKLUSIVE UNIKATÆPPER

Da Vibeke Klint dør, overtager børnene, Le Klint, Jakob Klint og Peter Klint, rettighederne til hendes tæpper.

I samarbejde med designfirmaet Nordic Modern, der består af Peter Kampmann og Nana Fenge, har familien siden 2018 redesignet seks af de fineste unikatæpper samt sat dem i produktion i det nordlige Indien.

Produktionen foregår på en lokal fabrik, og det er kun vævere med mindst 30 års erfaring, der væver tæpperne. Deres kvalitet godkendes af væver Gitte Annette Knudsen, som var en af Vibeke Klints elever.

Det gamle spisebord af teaktræ har Le Klint købt brugt, og hun bruger det også som sit arbejdsbord. Foto: Paul Skovbakke Hansen

► voksenalderen følte jeg, at der manglede noget. Da jeg begyndte at læse teologi, fandt jeg den manglende ro i mit liv,« siger Le Klint.

Tæpper får nyt liv

Selv om hun har arvet enkelte tæpper fra sin mor, er det helt nye Vibeke Klint-tæpper, der ligger på gulvene. For et par år siden begyndte hun nemlig at redesigne flere af morens unikatæpper sammen med sin barndomsveninde Nana Fenge. Tæpperne bliver nu produceret i Indien, men bliver stadig vævet i hånden.

»Det er en stor daglig glæde, at jeg det sidste år har kunnet indrette min lejlighed med min mors smukkeste tæpper. Tæpper kan noget i indretningen,« siger Le Klint.

De enkle mønstre og den tidløse stil, der kendetegner Vibeke Klints tæpper, passer godt til de klassiske møbler fra 1950'erne, som Le Klint har indrettet sig med. Her og der bliver de rene linjer brudt op af lysestager, lågkrukker og tallerkner i keramik.

»Jeg kan godt lide alle mulige forskellige gamle

Jeg kan godt lide alle mulige forskellige gamle tallerkner, fade og skåle, og når jeg ser noget på loppemarkeder eller i genbrugsbutikker, køber jeg dem.

Le Klint

tallerkner, fade og skåle, og når jeg ser noget på loppemarkeder eller i genbrugsbutikker, køber jeg dem,« siger Le Klint, som i det hele taget godt kan lide brugte ting, der bliver ved med at være fine og fungere.

Hun har eksempelvis en af farfaren Kaare Klints gamle stole, der ligner en blanding mellem stolen Ravenna og Kirkestolen. Et andet eksempel er spisebordet og stolene, der er et sæt af teaktræ fra 1950'erne, som passer til billedrammerne.

Rart og rummeligt

Som en lidt atypisk løsning har Le Klint indrettet lejlighedens første værelse til soveværelse, som man derfor skal gå igennem for at komme ind til stuen. Hun har ikke noget skab, men blot en garderobestang, som er med til at gøre indretningen mere luftig. Sengen er bygget af hendes bror, der er tømrer, som har designet den, så den passer perfekt til rummet.

»Jeg køber i det hele taget ikke noget nyt, da jeg har arvet rigeligt. Jeg elsker smukke ting, men

det vigtigste er, at her hyggeligt, og at der hersker en god ånd i lejligheden. Mit hjem skal være rart og rummeligt, lyst og imødekomende, og så skal mine børn have lyst til at komme her,« siger Le Klint.

Efter hendes mand døde for to et halvt år siden, har hun måttet øvet sig i at være i byen alene. Generelt er hun meget glad for at bo her – især efter hendes 29-årige datter har fået en lejlighed i samme ejendom. Der er dog én ting, Taarbæk havde, som storbytilværelsen ikke har.

»Byen er dejlig, men jeg savner huset med havudsigten. Den får jeg næppe igen. Men jeg har heldigvis kunnet fortsætte min vinterbadning herinde,« siger Le Klint.

Det eneste minus ved lejligheden, påpeger hun, er, at den godt kan føles lidt mørk i sommerhalvåret. Til gengæld er den så ekstra hyggelig om vinteren.

»Det betyder så også bare, at jeg oftere går ud ad min dør for at gå ture og få lys og frisk luft. Og når jeg trænger til at kigge på træer og natur, tager jeg op i mit sommerhus.« ■